

Životopisi skladatelja i tekstopisaca

Vlado Sunko, dirigent i skladatelj, rođen je 1954. u Splitu, gdje je završio Klasičnu gimnaziju *Natko Nodilo*. Diplomirao je na Odjelu za kompoziciju i glazbenu teoriju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu 1979. God. 1982.–1992. predavao je glazbeno–teorijske predmete na Srednjoj glazbenoj školi Josipa Hatzea, vodio školski djevojački zbor, utemeljio i upravljao zborom dječaka. Od 1992. predaje na Odsjeku za glazbenu kulturu pri Fakultetu prirodoslovno–matematičkih znanosti i odgojnih područja u Splitu kolegije: *Zbor*, *Priredivanje za ansamble* i *Upoznavanje instrumenata*. Iste predmete od 1997. predaje na novoosnovanoj Umjetničkoj akademiji Sveučilišta u Splitu (od 2002. izvanredni, a od 2011. redoviti profesor). Prodekan za nastavu od 2006. – 2008. S mješovitim zborom Akademije dobitnik je sedam prvih nagrada za najuspješnije izvedbe na Festivalu duhovne glazbe *Cro patria* u Splitu.

Od 1988. dirigent je muškog Gradskog pjevačkog zbora Brodosplit, s kojim osvaja najviše nagrade na natjecanjima u zemlji (Zadar, 1990. i 1995., Rijeka, 1993., Umag, 1999., Novigrad, 2007.) i inozemstvu (Budimpešta, 1991., Prag, 2002., zlatna medalja i naziv Olimpijskih pobjednika na Zborskoj olimpijadi u Linzu, 2000., Xiamen - Kina, 2006., Pobjednici na Svjetskim zborskim igrama u Grazu, 2008., Petrinja, 2011., Prijedor, 2012., Callela-Barcelona, 2012., Zwickau, 2014., Žilina, 2017., Bad Ischl, 2018.).

Istakao se izvedbama *Muke Gospodina našega Isukrsta* B. Papandopula i *Requiema* L. Cherubinija. Vodio je Mješoviti zbor Kolo iz Šibenika na njegovu 100. obljetnicu (sezona 1999./2000.).

Za uspješan reproduktivan i stvaralački rad tri puta mu je dodijeljena nagrada grada Splita (za 2000., 2012. i 2017. godinu). Nagrada Županije splitsko-dalmatinske za 2017. Plaketa za doprinos razvoju splitskog sveučilišta u 2006. godini. Plaketa Hrvatske udruge zborovođa za izvanredne uspjehe u vođenju zborova, te za promidžbu hrvatske zborske glazbe u inozemstvu, kao i strukovni naziv *Magister chori* 2009. Odličje Reda Danice hrvatske s likom Marka Marulića, 2013.

Za svoj skladateljski rad stekao je brojna priznanja i nagrade. Prvu nagradu stručnog povjerenstva dobio je za sljedeće skladbe: *Capriccio cromatico*, 1997., *Kaštelanska zvona* 2001. (Mandolina Imota), *Oče naš* 1997., *Cum invocarem* 1999., *Tvoja i moja tajna* 2004., *Solinskim mučenicima* 2005., *Majka* 2010. (*Cro patria*), *Dvije pjesme D. Cesarića* (Hrvatski sabor kulture 1999.), *Missa Classic-Pop-Folk* (Pasijska baština 2014.).

Njegove skladbe za mandolinski orkestar izvode se na međunarodnim festivalima mandolinske glazbe (Italija, Njemačka, Španjolska, Češka, Mađarska i Francuska). Kontinuirano vodi seminare u zemlji i inozemstvu. Član je ocjenjivačkih sudova brojnih natjecanja. Redoviti je član Hrvatskog društva skladatelja.

Blaženko Juračić rođen je u Mostaru 8. svibnja 1972. godine. Studirao je na Filozofskom fakultetu Prirodoslovno-matematičkih znanosti i odgojnih područja Sveučilišta u Splitu (današnja Umjetnička akademija). Usavršavao se u Rimu na Pontificium Institutum Musicae Sacrae gdje 2001. stječe licencijat iz kompozicije crkvene glazbe. Specijalizaciju nastavlja u klasi mo. Valentina Miserachsa Graua te 28. lipnja 2004. godine postiže magisterij kompozicije sakralne glazbe. Autor je brojnih skladba za razne vrste zborova, moteta, misa, oratorija, kantate i skladba za komorna tijela i orkestar. Autor je stručnih izdanja i radova, koautor više zbirka sa svojim skladbama kao i više nosača zvuka. Godine 2015. u nakladnoj kući Verbum izdao je CD s Cantores Maruli pod nazivom „Meštrovićeva pasija“ i svoju prvu autorsku zbirku skladba pod nazivom „O Crux, ave, spes unica“ (Misterij muke i zapovijed ljubavi – Skladbe za veliki tjedan). Dobitnik je niza nagrada za svoje skladbe i obrade. Redoviti je član Hrvatskoga društva skladatelja. Zaposlen je kao izvanredni profesor art. na Umjetničkoj akademiji u Splitu.

Kurt Grahl rođen 1947. u Markneukirchenu. 1962. započinje svoje niže glazbeno školovanje na Veleučilištu za glazbu i kazalište „Felix Mendelssohn Bartholdy“ u Leipzigu. Višu glazbenu izobrazbu na području sakralne glazbe pohađa od 1964. do 1969. 1968. osvaja prvu nagradu na prestižnom međunarodnom glazbenom natjecanju posvećenom J. S. Bachu. 1969. kao glavni dirigent, zborovođa, kantor i orguljaš nasljeđuje svoga glazbenoga učitelja Georga Traxlera u poznatoj katoličkoj župnoj zajednici (Probstei) Svetoga Trojstva u Leipzigu. Tu je 1980. svojedobno imenovan najmlađim direktorom sakralne glazbe. Nakon četrdesetogodišnje, nadasve plodne skladateljske te vrlo uspješne glazbeno-pedagoške djelatnosti umirovljen je 2012. Inspiriran primarno liturgijskim slavljem u svojoj je dugogodišnjoj glazbenoj karijeri skladao gotovo 1000 kompozicija, od toga circa 500 pjesama za najrazličitije zborove i grupe, mnogobrojne, dakle, skladbe za djecu i mladež, novije duhovne šansone, te velika orkestralno-instrumentalna, zbarska, solo-glazbena, kao i instrumentalno-glazbena djela. Iz njegova obilnoga skladateljskog opusa valja, dakako, izdvojiti diljem čitave Njemačke vrlo omiljenu skladbu „Wenn das Brot, das wir teilen“ (Kada kruh dijeliš svoj), koju je – na tekst Clausa-Petera Märza – skladao 1981. povodom 750. obljetnice smrti Elizabete Thürinške, upravo za mladež u Leipzigu koja se spremala na veliko jubilarno hodočašće sv. Elizabeti u Erfurt. Spomenuta je, naime, skladba obljubljen među vjernicima obiju konfesija, jer sv. Elizabeta u podjednakoj mjeri privlači ljude svih vremena, neovisno o njihovoj konfesionalnoj pripadnosti, životnoj dobi i društvenome statusu. Skladao je također i nekoliko važnih oratorija i misa: „Veliku i Malu muku po Ivanu“, „Muke po Mateju, Luki i Marku“, „Njemačku misu 90“, te misu pod nazivom „Pjevajte Gospodu pjesmu novu“.

Fra Mirko Filipović je član Franjevačke provincije Bosne Srebrene, trenutno na dužnosti župnika župe Sv. Franje Asiškoga Žeravac u Bosanskoj Posavini. Obavljao je različite službe u svojoj zajednici: kapelana, nastavnika na gimnaziji, odgojitelja sjemeništara, novinara i glavnog urednika revije Svjetlo riječi, gvardijana samostana Plehan, vijećnika (definitora) i vikara Provincije. Predsjednik je podružnice Hrvatskog kulturnog društva Napredak u Derventi i član središnje uprave u Sarajevu. Napisao je mnoge tekstove za crkvene popijevke i duhovne šansone a određen broj njih prepjevao sa stranih jezika.

Ante Sesar rođen 22. lipnja 1965. u Mostaru. Po završetku klasične gimnazije, godine 1986. započinje studij filozofije i teologije u Sarajevu. Studij teologije nastavlja godine 1989. na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Augsburgu (S. R. Njemačka), te diplomira 1993. Godine 1995. upisuje na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Augsburgu studij filozofije i pedagogije. Od 2002. tajnik u strukovnoj filozofskoj udruzi „Hegelovo društvo“. Težište njegova znanstvenoga rada su: ontologija, filozofija religije, filozofija povijesti te povijest filozofije.

Claus-Peter März rođen 23. travnja 1947. u Leipzigu. Studirao je katoličku teologiju u Erfurtu i Neuzelleu. Nakon svećeničkoga ređenja 1971. nastavlja teološki studij na Gregorijani u Rimu, gdje 1974. stječe licencijat, a 1978. doktorat iz teologije. Od 1979. djeluje kao docent, a od 1989. kao redoviti profesor egzegeze i teologije Novoga zavjeta na tadašnjem Filozofsko-teološkom studiju u Erfurtu, koji 2003. postaje Katoličko-teološkim fakultetom Sveučilišta u Erfurtu. Od 1990. do 1992. vršio je dužnost rektora, a godinu dana kasnije i dužnost prorektora na tadašnjem Filozofsko-teološkom studiju u Erfurtu. 1992./93. bio je gostujući profesor na Tehničkom sveučilištu u Dresdenu, a 1997. u Jeruzalemu. Učlanjivanjem Filozofsko-teološkoga studija u Erfurtsko sveučilište 2003. postaje redovitim profesorom i predstojnikom Katedre za egzegezu i teologiju Novoga zavjeta. Od 2012. je profesor emeritus. Težišta njegova znanstveno-teološkoga istraživanja su: Lukina teologija, izvješća o smrti i uskrsnuću, teologija i struktura logija „Q-izvora“, te poglavito Poslanica Hebrejima. Član je mnogih uglednih znanstvenih asocijacija te aktivni sudionik u različitim crkvenim gremijima, odborima kao i u mnogim strukovno-teološkim povjerenstvima. Slovi, uostalom, kao odličan propovjednik i kao vrstan tekstopisac, koji je surađivao s poznatim skladateljem Kurtom Grahloom. Autor je, naime, teksta Grahlove popularne duhovne skladbe „Wenn das Brot, das wir teilen“ (Kada kruh dijeliš svoj), napisane 1981. povodom 750. obljetnice smrti Elizabete Thürinške, koja je diljem čitave Njemačke postala vrlo obiljubljena među vjernicima obiju konfesija. Osim toga, napisao je i libreto za nekoliko Grahlovih oratorija, primjerice, poput njegove „Velike muke po Ivanu“.